

บทคัดย่อ

วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ได้ดำเนินนโยบายพัฒนาวัดให้เป็นเขตปลอดอบายมุข โดยอาศัยบทบาทหลัก 3 ประการ คือ 1) บทบาทด้านการบริหารการปกครอง 2) บทบาทด้านการเผยแผ่ 3) บทบาทด้านการศึกษา ผลจากการดำเนินนโยบายทั้ง 3 ด้าน ทำให้วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ประสบความสำเร็จในการพัฒนาวัดให้เป็นเขตปลอดอบายมุข 2 ด้าน คือ 1) สามารถป้องกันพฤติกรรม การเข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุขของพระภิกษุสามเณรภายในวัด 2) สามารถป้องกันมิให้ฆราวาสผู้มาบำเพ็ญบุญที่วัดมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับอบายมุข

ในการดำเนินนโยบาย วัดต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการด้วยกัน เช่น ด้านการบริหารการปกครอง อุปสรรคที่ปรากฏชัดเจนได้แก่ 1) พระภิกษุสามเณรภายในวัดมีจำนวนมากทำให้การดูแลไม่ทั่วถึง 2) ทางวัดขาดเจ้าหน้าที่คอยสอดส่องดูแลผู้ที่มาบำเพ็ญบุญที่วัด ด้านการเผยแผ่ ปัญหาและอุปสรรคที่ปรากฏชัดเจน ได้แก่ 1) จำนวนพระภิกษุผู้ทำหน้าที่ด้านการเผยแผ่ลดน้อยลง 2) ฆราวาสยึดติดในแนวคิดเดิม ไม่ยอมรับแนวคิดของวัดชลประทานรังสฤษฎ์ ซึ่งทางวัดได้แก้ปัญหานี้ด้วยการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับปัญหา เช่น การแก้ปัญหาคาดพระภิกษุผู้ทำหน้าที่ด้านการเผยแผ่ โดยการกำหนดหลักสูตรฝึกอบรมพระนักเผยแผ่ขึ้น เพื่อฝึกอบรมพระภิกษุสามเณรภายในวัดให้สามารถทำหน้าที่ด้านการเผยแผ่ได้มากขึ้น

อนึ่ง การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ก่อให้เกิดประโยชน์คือ ทำให้ทราบถึงแนวทางในการพัฒนาวัดให้เป็นเขตปลอดอบายมุขของวัดชลประทานรังสฤษฎ์ในด้านต่าง ๆ ซึ่งวัดอื่น ๆ สามารถศึกษารูปแบบและนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาวัดให้เป็นเขตปลอดอบายมุขได้